

074 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Leze

"As 'k op woensdagmiddag in de bibeletheek komt en 'k ziet daer dromme jonges en maaisies d'r boeke ruile, dan denk ik 'r aan dat ze zôovel op ons voor hebbe. Waffre lectuur hadde wij toe me zô oud wazze? Wel, 't begon mit 't leesplanksie op school: aap-noot-mies. Daerbij hoorde de leesboeksies van Ot en Sien. Mit de Korsemis kreeg-ie een boeksie op 't zondasschool. In de hôtgste klasse op school was een beschaaije bibeletheeksie. Koste: êên cent. In de krant sting ok al een zôgenaomd stripverhaoltje voor de kaander: Trippie en Liezeberthao. Van de koffiebonne hadde we toen al Piggelmee. Dat was zô populair, dat een hôt 't uit d'r hôt konne. D'r wiere ok plaetjies gespaord voor de Verkaode albums. Wij hadde zô 'n album over Zwitserland, daerdeur kon ik al hêel jong aale mere en barge in dat land. D'r was in ons huishouwe ok een bijbel mit hêele mooie plaetjies.

Soms kwam d'r wel is iemand huis-ter-om-op mit boeke en boeksies langs de deur. Êên keer koch me moeder bij zô iemand "Vaoderjonge". t Wier bij ons meermaole geleze! Dan was t'r de scheurklender "Honingdruppels". Zô êên mit voor elken dag een blaodje, mit op d'n achterkant een vervolgvverhaol. Om de jampotte zatte klaaine boeksies gewikkeld. 't Wazze reclameverhaoltjies in de vurm van rijmpjes. 'k Was t'r dol op en leerde ze hêemel uit m'n hôt. Niet dà-me moeder nou zôovel jam kocht, dat vong ze ommers veuls te duur. Een potjie stroop was veul voordêeliger. Mor die boeksies kreeg ik wel is van een tante.

Naermaote je ouwer wier ging-ie aandere dinger leze. Zô las ik bij Opoe's aaltijd "Grôt-Rotterdam". Bij dat weekblad kò-je ok remannechies kôope, gele boeksies mit zwarten opdruk. Sommige gezinne hadde een hêel voorraedje, dan kò-je weer is ruile. Ze kwamme ok wel is mit een boek-in-afleveringe langs de deur. Elke week koch-ie dan voor een duppie een blaoidje of vijf-zes. Dat hêt moeder ok is gedaen, maor vaoder moch 't nie wete, want die had 't toch mor nôj geld gevonge. Ik las t'r ok wel is stiekempies in, maor dat wis me moeder dan weer niet. 't Ging over êên of aandere affair mit een hôtge Fransosische officier. Van te vore wier d'r nooit gezeed hoevel afleveringe d'r zouwe komme. Zôdoende wier 't dan tònog een aarg duur boek. Bij de leesles in 't zeuvende leerjaer lazze we het boek "Willem Roda". 'k Vong 't zô spannend, dat 't me aaltijd bijgebleve is. Laeter hê 'k 't m'n aage kaander en 'n paor van d'r kammeraodjies ok is voorgeleze en die genote d'r ok zô van. Laeter kwamme d'r veul meer tijdschrifte, zôas "De Spiegel" en "Het Zoeklicht".

'k Was aarg leesachtig en las aales wà 'k mor te pakke kon krije. Tò 'k een jaer of veertien was. Toe zee vaoder op een keer: "In de week hê-je moeder zat voor je te doen, dat leze doe je maor op de zondag. Een vrouwehand en een paerdetand motte nooit stil staon". Zô is 't bij mijn jaere lang gebleve; 's aeves braaie en haoke, 's zondas leze!

Oproep: Nou we 't toch over boeke hebbe, wie helpt ons voor gebruik bij onze stuksies aan de volgende boeke? Geschiedenis van Sliedrecht; Oud Sliedrecht; Sliedrecht, dorp van wereldvermaardheid; De watersnood in Sliedrecht; Sliedrechtse kiekjes uit grootmoederstijd. Gaarne overname!

